

Ótroyttligi tónleikagranskarin

Marianne Clausen (1947-2014)

3351 lög eru fest á blað og útgivin. Í sær sjálvum er hetta at rokna sum eitt roysni og av ómetaligum stórum týðningi fyri framtíðar gransking í evninum. Tað fyriliggja nú í fyra snotiligum bókum eitt stórt úrval av lagatílfarið, sum ikki var lætt atkomuligt áður. Fyri stuttum lat Marianne so enn eina bók úr hondum, hvar hon savnaði tilfar úr teimum fyrstu bókunum í einum. Marianne hevur verið ígjøgnum nærum allar kendar upptøkur av føroyskum fólkasangi og við stórum hegni skrivað niður á blað eitt breitt úrval av lögnum.

Nótaskriftin hevur sínar avmarkingar og langt kann sum kunnugt verða millum klingandi sálmasang, kvøðing ella skjaldrasang og nótablað. Innan tónleikaetnologiina er trupulleikin við transkriptión av slíkum slag vælkendur. Transkriptiónin verður ongantíð objektiv, men fer altíð at bera brá av tulking hjá tí, sum skrivar niður. Ein niðurskrift verður tí einans ein lýsing av einum lagi, og hvussu ávísi sangarin framførði tað tá upptøkan varð gjørd. Vit fara heldur ong-antíð identiskt at kunna framføra føroyskan dans, sálmasang ella skjaldur bara út frá nógunum. Verða lögini á nóta tiknin út úr rætta kontekstinum eru tey neyvan at kenna aftur. Men transkriberaðu lögini loyva okkum hinvegin at studera hetta ovurhonds stóra lagatílfar. Uppskriftinar gevur okkum eina góða peiling av tónleikaliga innihaldinum, rytmu og tónalitet í lögnum. Við einum so royndum og nærlagdum nótaskrivara sum Marianne Clausen var, kunna vit verða vís í, at vit við teimum avmarkingum, sum liggja í nótaskrift, neyvan sleppa nógv nærri tón-leikakelduni. Ótroyttligi tónleikagranskarin gjørdi eitt megnar arbeiði, til gleði og gagns fyri framtíðar tónleikarar og ikki minst tónleikagranskarar.

Leif Hansen